

denne lille Piges fattige Moder i Arrest i — jeg tror, det er 6 Uger, medens hendes 4 Smaa børn derhjemme ere overladte til hendes Mands Pleje og Forsorg, og hvilken Pleje kan det blive, da han har Arbejde som Daglejer. Hun bliver saa løsladt, efter at Pige barnet har taget sin Tilstaaelse tilbage — løsladt, men mærket er hun, og Erstatning har hun ikke faaet. Hun vil stedse i den Egn, hvor hun befinder sig, være mærket som Følge af den Arrestation, som er overgaaet hende. Jeg tror ikke, at nogen Dommer i dette Land vilde vove overfor en rig Mands Hustru at gøre, hvad der er gjort mod denne fattige Kvinde. Jeg kan ikke tænke mig, at en Dommer vil gaa hen og anholde en velhavende Mands Hustru, fordi et af hendes Børn formentlig havde været Genstand for uferlig Tilnærmelse fra en Mandspersons Side. Men der er visse Dommere og visse Folk, som mene at have frit Slag overfor fattige Folk, og desværre ere de enkelte Dommere udrustede med Almagt.

Min Meningsfælle, det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds (Marott) rettede i sidste Samling en meget skarp Kritik mod Dommerne, overfor hvilken Justitsministeren tog Afstand. Det var maaske stærke Ord, men vare de egentlig for stærke, og kan der overhovedet bruges for stærke Ord til Bedømmelse og Kritik af den hensynsløse Maade, hvorpaa enkelte Dommere fare frem? Hvor kan det i det hele taget være, at man lader disse Dommere sidde uantastede i deres Embede, skønt de indenfor den snævre Kreds, som kender dem, i Virkeligheden ere bekendte for at være mere eller mindre unormale. Jeg tænker her paa en Mand som Herredsfoged Grundtvig i Aarhus. Jeg forstaar ikke, at der ikke fra den højtærede Justitsministers Side handles resolut mod denne Mand. Indenfor hans Embedsbrøders Kreds, blandt dem, som have staaet ham nær, er det en kendt Sag, at denne Mand til Tider er hysterisk, og han betegnes som hysterisk. Jeg husker en Samtale, jeg havde med en meget fremstaaende Politimand, overfor hvem jeg udtalte, at det dog var for galt, at denne Grundtvig var bleven Herredsfoged i Aarhus, hvortil den vedkommende svarede: Ja, men det gør jo ikke saa meget, det er en af de mindre Jurisdiktioner, han faar ikke noget at bestille og kan ingen Ulykker lave. Ingen Ulykker lave, sagde jeg, jo han kan godt lave Ulykker i denne lille Jurisdiktion; han skal nok finde nogle Forbrydelser, selv om der ingen er. Det har

ogsaa vist sig, at han har været Mester for at finde en hel Del Forbrydelser og fælde nogle Domme, som ere underkendte af Viborg Overret. Jeg skal minde om, at han idømte en Husmand fra Odderegnet 2 Aars Forbedringshus, efter at Husmanden havde siddet 8 Maaneder i Varetægtsarrest. Viborg Overret frifandt pure denne Mand, og Herredsfoged Grundtvig har, saa vidt jeg ved, ikke appelleret denne Sag eller gjort Skridt til at appellere den. Jeg er af den Opfattelse, at naar en Dommer en eller flere Gange har fældet Domme, som vise sig at være bunduretfærdige, uden Anledning har holdt Folk i Varetægtsarrest i flere Maaneder, og der tilmed fra deres Side, som kende den vedkommende Dommer, kan siges, at han ikke er rigtig i Hovedet, maa han væk. Vi skulle ikke her i Landet have siddende nogen Dommer, som ikke er rigtig i Hovedet, som er gal, og hvis Plads er paa en Nerveklinik. Der maa skrives ind, og den højtærede Justitsminister er selvfølgelig den Mand, som skal skride ind. Jeg forstaar meget vel, hvor vanskeligt det kan være. Jeg har i de sidste Dage i Højres Blade set Justitsministeren blive dadlet, fordi han skulde være kommen i et Modsætningsforhold til Dommerstanden, den frie, uafhængige Dommerstand, som Højres Presse og Højres Mænd sige. Efter Højres Opfattelse er Dommerstanden, tagen Mand for Mand, en ufejlbarlig Kaste med Ret til at gøre, hvad den vil. De kunne dømme den fattige Mand, holde ham, hans Hustru og Børn i Varetægtsarrest, og den Mand, som smider Koner og Børn i Arrest, ofte ganske uden Grund, hædrer Højre endogsaa ved at gøre ham til deres Førstemand. Men den højtærede Justitsminister bør huske, at det er Demokratiet derhjemme, der repræsenterer de Fattigfolk, der dømmes. Hvis det var i Overklassekredse, Dommerne slog ned og handlede saa hensynsløst, som enkelte af dem gøre overfor Smaakaarsfolk, ved jeg, hvor Højres Presse vilde være. Jeg ved, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) her i Tinget vilde rejse en meget skarp Anklage mod disse Dommere, men nu gøre de Herrer det ikke, thi det er ikke deres Folk, det er ikke Overklassen, som risikerer at blive smidt i Fængsel. Hvis der i dette Land var nogle entreprenante Folk, som vilde oprette et Forsikringselskab for Fængselsrisiko, vilde det blive en meget billig Præmie for rige Folk og en meget dyr Præmie for Fattigfolk, og Assuranceselskabet vilde rimelig-